А тоді сказав учням Своїм:
«Коли хто хоче йти слідом за Мною, нехай відречеться
себе самого й візьме хрест свій, та й іде за Мною». Мт. 16:24

А котрі Христові, ті розіп'яли тіло з
пожадливостями і хотіннями. Гал. 5:24

Який же важкий хрест! Несила нести.
Його тягар усе єство гнітить.
Він заважає навіть зір підвести
Від сірих буднів у ясну блакить.

Навіщо він мені? Не розумію.
Без нього швидше я могла б іти.
А з ним, таким важким, хіба зумію
Я досягти жаданої мети?

Адже, що крок, то впасти на коліна
Під тягарем повинна раз у раз.
Яка ще несповідана провина
У мене залишилась по цей час?

А може помилку десь допустила
І хрест чужий взялася я нести,
А свій так необачно залишила?!
А може десь міняються хрести?

Ну звісно ж! Адже я – дитина Божа,
Мені не личить гнутись під хрестом
Й стогнати від натуги теж не гоже.
Я – голова й не можу буть хвостом!

О, як же вчасно думка ця майнула.
Адже й направду – легші є хрести.
І хай би гарного мені не було,
А хоч такий, щоб взяти та нести.

От тільки де і хто хрести міняє?
А он і ще Хтось впав, такий, як я.
Стомився… Ледь іде… Він може знає,
Де важка ноша зніметься моя.

Та що це? Бачу, що зовсім не хоче
Змінити хрест Свій. Він ним дорожить.
І навіть слів протесту не шепоче,

Коли юрба розлючено кричить.

О ні! Вони Його на хрест підняли!
Це ж треба так: нести, нести, нести,
Щоб потім там - таки тебе розп’яли!
Але ж для цього й дані нам хрести…

Невже і я мушу отак померти?
Невже мені до неба не дійти?
Чи може Він занадто був упертим,
Що так хотів хреста того нести?

Он вже й зняли. І вже похоронили.
Позбувся лише так Свого хреста.
Ну а мені на свій лягти несила,
Щоби юрба розіп'яла ота.

І нести більше я його не можу.
Навіщо нам усім оті хрести?
Скажи мені, прошу, всесильний Боже,
Навіщо на собі цю смерть нести?!

Ще крик цей не завмер, як вже світанок
Чудовим співом радості бринить.
Воскрес Розп’ятий, і звичайний ранок
Перетворився на щасливу мить.

Так от для чого хрест – для перемоги
Над всім плотським, марнотним, над гріхом.
Він нам допомагає йти до Бога,
Зближаємось ми з небом цим хрестом.

Взяти свій хрест й покірно нести,
Ставати на коліна раз у раз –
Не кожному дано такої честі.
Це лиш для вибраних Христом. Для нас.
***